

Szablony w C++

Adrian Wysocki, Kamil Warchoł, Michał Szczepańczyk

20 marca 2018

- szablon - sposób na ogólne zapisanie funkcji lub klasy
- dzięki szablonom możliwe programowanie uogólnione
- instrukcja dla kompilatora, jak stworzyć definicje
- automatyzacja procesu generowania różnych odmian funkcji i klas
- nie skracają kodu wynikowego
- szablon klasy zawsze musi znaleźć się w zasięgu globalnym
- przydatne, gdy potrzebne nam są funkcje używające tego samego algorytmu, lub klasy o takiej samej strukturze, ale dla innego typu danych

Tworzenie szablonu klasy cz.1

- słowo kluczowe `template` - informacja dla kompilatora, że definiujemy szablon
- `typename` / `class`
- lepiej używać `typename`
- przykładowe definiowanie szablonu klasy:

```
template<typename Nazwa_Typu>
class Nazwa_Klasy
{
    Nazwa_Typu m_tab[9999];
}
```

Tworzenie szablonu klasy cz.2

- metody klasy szablonej, można definiować w klasie

```
template<typename Nazwa_Typu>
class Nazwa_Klasy
{
    ...
    Nazwa_Typu m_element;
    Nazwa_Typu getElement() { return m_element; }
    ...
}
```

Tworzenie szablonu klasy cz.3

- metody klasy szablonej, można definiować też poza klasą

```
template<typename Nazwa_Typu>
class Nazwa_Klasy
{
    ...
    Nazwa_Typu m_element;
    Nazwa_Typu getElement();
}
template<typename Nazwa_Typu>
Nazwa_Typu Nazwa_Klasy<Nazwa_Typu>::getElement()
{
    return m_element;
}
```

Użycie szablonu klasy cz.1

- szablonów nie można osobno skompilować
- mając zdefiniowany szablon klasy, nadal nie mamy definicji klasy
- trzeba utworzyć jej konkretyzację:

```
int main()  
{  
    ...  
    Nazwa_Klasy<Typ1> nazwa_obiektu_1;  
    Nazwa_Klasy<Typ2> nazwa_obiektu_2;  
    ...  
}
```

Użycie szablonu klasy cz.2

- kompilator napotykając taką konstrukcję stworzy dwie odrębne definicje klasy i metod

przykład_1.1

- w przykładzie zakładamy, że możliwe jest przypisywanie jednego elementu do drugiego
- w powyższych przykładach Nazwa_Typu to "parametry typowe szablonów"

Użycie szablonu klasy cz.3

- trzeba jawnie podawać dany typ dla szablonów klas
- dla funkcji nie trzeba było tego robić ponieważ kompilator sam mógł sprawdzić typ

```
template<typename T1, typename T2>
void foo(T1 arg1 , T2 arg2) {...}

int main()
{
    int x = 1;
    double y = 5.25;
    foo(x, y);
}
```


Ograniczenia Szablonów Klasy

- trudno jest napisać szablon, który będzie działał dla każdego typu
- podawanie typu na którym nie będą działały niektóre metody
- niepoprawne stosowanie szablonów z parametrem wskaźnikowym

```
template<typename T>
struct Wrapper
{
    T m_value;
    bool operator>(T &wrapper)
    {
        return m_value > wrapper.m_value;
    }
}
```

Argumenty pozatypowe szablonu cz.1

- parametrem dla szablonu nie musi być typ
- argument pozatypowy musi być liczbą całkowitą, typem wyliczeniowym, wskaźnikiem lub referencją

```
template<typename T, int SIZE>  
Class Array  
{  
    ...  
}
```

przyklad_1.2

Argumenty pozatypowe szablonu cz.2

- nie można pobierać adresu argumentów pozatypowych
- nie można modyfikować argumentów pozatypowych

```
template<typename T, int SIZE>
Class Array
{
    ...
    Array()
    {
        SIZE++;    // ZLE
    }
    ...
}
```

Argumenty pozatypowe szablonu cz.3

- jakie są zalety, a jakie wady takiego podejścia?

```
int main()
{
    ...
    std::array<double, 4> arr1;    // stos
    std::array<double, 6> arr2;

    ...
    std::vector<double> vec1(4);  // sterta
    std::vector<double> vec2(6);

    ...
}
```

Argumenty pozatypowe szablonu cz.4

- jako parametr do szablonu można również przekazać... inny szablon

```
template<template<typename T> class Nazwa_1>
class Nazwa_2
{
    ...
    Nazwa_1<int> m_element;
    ...
}
```

- o tym dokładnie później

Duża elastyczność szablonów

- na klasach szablonych można używać tych samych technik co na zwykłych klasach
- mogą być klasą bazową
- mogą być klasą pochodną
- mogą być zawierać się w innej klasie
- mogą być argumentem dla innych szablonów
- mogą być używane rekurencyjnie:

przykład_1.3

```
int main
{
    std::array<std::stack<Inna_Klasa>, 10> Array;
    ...
    std::stack<std::stack<int>> Stack;
}
```

Więcej parametrów będących typem

- można przesyłać więcej niż jeden typ
- np. w bibliotece STL szablon "pair"

```
int main()
{
    pair<int, char> PAIR1 ;

    PAIR1.first = 100;
    PAIR1.second = 'G' ;

    cout << PAIR1.first << " " ;
    cout << PAIR1.second << endl ;

    // 100 G
    return 0;
}
```

Parametry domyślnie szablonu

- podobnie jak dla funkcji, czy metod można określić domyślne parametry szablonu
- często używane w implementacji STL'a

```
template <typename T1, typename T2 = double>
class Nazwa_Klasy { ... };

int main()
{
    ...
    Nazwa_Klasy<int> object; // object jest typu
    ...                     // Nazwa_klasy<int, double>
}
```


Specjalizacja szablonu

- specjalizacje szablonu są podobne do specjalizacji funkcji
- podobnie jak dla funkcji możemy mieć:
- niejawne konkretyzacje
- jawne konkretyzacje
- jawne specjalizacje
- specjalizacje częściowe

Konkretyzacja niejawna

- konkretyzacja niejawna występowała w każdym przykładzie to tej pory

```
template <typename T1>
class Nazwa_Klasy { ... };

int main()
{
    ...
    Nazwa_Klasy<int> object;
    Nazwa_Klasy<double> object;
    ...
}
```

- kompilator generuje definicję, na podstawie szablonu

Konkretyzacja jawna

- można wymusić na kompilatorze konkretyzację szablonu

```
template <typename T1>  
class Nazwa_Klasy { ... };  
  
template class Nazwa_Klasy<parametry >;
```

- nie powstaje żaden obiekt
- wygenerowana jest definicja klasy razem z metodami

Specjalizacja jawna

- definicja szablonu dla konkretnego typu
- nie używany jest wtedy szablon ogólny
- niezbędne, gdy dla danego typu danych szablon ma działać inaczej

```
template <typename T1>
class Nazwa_Klasy { ... };

template <
class Nazwa_Klasy<typ> { ... };
```

Specjalizacja częściowa cz.1

- udostępnia konkretny typ dla jednego z parametrów będącego typem:
- którą wersję wybierze kompilator?

```
/// ogolny szablon  
template <typename T1, typename T2>  
class Nazwa_Klasy  
{  
    ...  
};  
  
/// przykładowa specjalizacja czesciowa  
template <typename T>  
class Nazwa_Klasy<T, double>  
{  
    ...  
};
```

przykład_1.4

Specjalizacja częściowa cz.2

- można zdefiniować również specjalizację częściową dla typu wskaźnikowego

```
/// ogolny szablon  
template <typename T1>  
class Nazwa_Klasy { ... };  
  
/// specjalizacja czesciowa dla wskaznikow  
template <typename T>  
class Nazwa_Klasy<typename T1*> { ... };
```

- jeśli nie ma zdefiniowanej wersji dla wskaźników, kompilator wygeneruje klasę dla szablonu ogólnego (często niebezpieczne)
przykład_1.5

decltype (C++ 11) cz.1

- od standardu C++11 dostępne jest słowo kluczowe: `decltype`
- używa się go w następujący sposób:

```
double x;  
decltype(x) y;
```

- w powyższym przykładzie `decltype` zwraca typ zmiennej `x`, czyli `double` i tworzy zmienną `y`, typu `double`
- `decltype` może przyjmować również wyrażenia:

```
decltype(x + y) z = x + y;
```

decltype (C++ 11) cz.2

- dzięki decltype, możliwa jest opóźniona deklaracja typu zwracanego, gdy piszemy funkcję szablonową
- czy można to zrobić w ten sposób?

```
template<typename T1, typename T2>
decltype(x + y) add(T1 x, T2 y)
{
    return x + y;
}
```


decltype (C++ 11) cz.3

- nie można, ale da się zrobić to nieco inaczej
- nagłówek funkcji:

```
double add(int x, float y);
```

- można zapisać jako:

```
auto add(int x, float y) -> double;
```

- analogicznie dla szablonu funkcji:

```
template<typename T1, typename T2>  
auto add(T1 x, T2 y) -> decltype(x + y)  
{  
    return x + y;  
}
```

Statyczny polimorfizm

- polimorficzne wywołanie funkcji nie musi być odbywać się poprzez użycie funkcji wirualnych
- przy polimorfiźmie statycznym kompilator decyduje na podstawie typu, którą wersję funkcji wybrać
- nie trzeba używać ani wskaźników, ani referencji
- brak wspólnej hierarchii dziedziczenia

przykład_1.6a

przykład_1.6b

Typy domyślne

- Typ w deklaracji typów szablonowych może mieć typ domyślny
- Dotyczy to **tylko i wyłącznie** szablonów klas (do C++11)

```
template<typename T = int>
class Collection {
    T * data;
public:
    explicit Collection(std::size_t size)
        : data(new T[size]) {}
    ...
};

Collection<double> double_col(20);
Collection◇ def_col(30);
```

Typy domyślne - ograniczenia

- Typy domyślne mogą zostać zadeklarowane tylko dla typów znajdujących się po prawej stronie – analogicznie jak wartości domyślne w funkcjach

```
template<typename First , typename Second = double ,  
        typename Last>           // zle
```

```
template<typename First , typename Second = double ,  
        typename Last = int> // dobrze
```

Parametry "nietypowe" – non-type parameters

- Parametrami szablonów nie muszą być typy, mogą być to również wartości całkowite
- Jednakże ich wartość musi być znana już podczas **kompilacji**

```
template<typename T, std::size_t size>
class Collection {
    T data[size];
    ...
};

Collection<unsigned long, 10> col; // dobrze

int i = 20;
Collection<double, i> bad_col;    // złe
```

Dozwolone typy

- Dozwolonymi typami w poza-typowych parametrach są (opcjonalnie z kwalifikatorami cv):
 - ▶ typy całkowite i wyliczeniowe (enum)
 - ▶ wskaźnik do obiektu albo funkcji
 - ▶ referencja do l-wartości
 - ▶ wskaźnik do składnika klasy (w tym funkcji składowej)
 - ▶ `std::nullptr_t`

Przykład 2.1

Aliasy typów

- Od standardu C++11 istnieje alternatywna składnia dla słowa kluczowego `typedef`

```
typedef std::vector<int, Alloc<int>> vec_int;  
vec_int v; // std::vector<int, Alloc<int>> v;  
  
using vec_dbl = std::vector<double, Alloc<double>>;  
vec_dbl vd; // std::vector<double, Alloc<double>> vd;
```

- Ogólna składnia wygląda następująco:

```
using alias_typu = nazwa_typu;
```

Aliasy szablonowe

- Oprócz alternatywnej składni aliasy mogą być szablonowane
- Dzięki temu możemy stworzyć wygodne aliasy zależne od typu

```
template <typename T>
using ptr = T*;

int x;
ptr<x> = &x;
ptr<const char> = "Hello, \u0026world!";
```

Przykład 2.2

Zmienne szablonowe (C++14)

- Przed standardem C++14 "zmienne szablonowe" były opakowywane w klasy

```
template <typename T>
struct is_void {
    static constexpr bool value = ...;
};

std::cout << std::boolalpha << is_void<int>::value
          << std::endl;
```

Zmienne szablonowe

- Wykorzystując zmienne szablonowe możemy uzyskać ten sam efekt pisząc mniej kodu
- Jest to tzw. "lukier składniowy" (syntactic sugar) - pod spodem wszystko działa jakby zmienna była statycznym polem klasy szablonowej

```
template <typename T>
constexpr bool is_void_v = ...;

std::cout << std::boolalpha << is_void_v<int>
          << std::endl;
```

Variadic templates

- Variadic templates to funkcje/klasz szablonowe przyjmujące zmienną liczbę argumentów
- Język C i C++ wspierał funkcje ze zmienną liczbą argumentów, chociażby `printf()`
- Funkcje takie były jednak niebezpieczne – brak sprawdzania poprawności typów
- Od C++11 możliwe jest tworzenie funkcji szablonowych przyjmujących zmienną liczbę argumentów
- Dodatkowo typ każdego argumentu może być inny

Variadic templates – składania

- Wielokropek określa paczkę parametrów
- Paczka parametrów może zawierać dowolną liczbę parametrów, włącznie z zerem

```
template <typename... Args>
void do_sth(Args... args) {
    ...
}

template <typename First, typename... Rest>
struct Tuple {
    ...
};

Tuple<int, double, std::string> three_elems;
Tuple<long> one_elem;
```

Przykład 2.3

Variadic templates

- Język nie posiada składni do rozpatrywania pojedynczych elementów z paczki parametrów
- Jednakże istnieje możliwość znalezienia liczby przesłanych parametrów za pomocą operatora sizeof...

```
template <typename... Args>
void variadic(Args... args) {
    std::cout << sizeof...(args) << std::endl;
}

variadic(1, 2, 3, 'a'); // wypisze 4
```

Variadic templates – rozpakowywanie

- Wielokropek przed nazwą paczki rozpakowuje parametry do listy oddzielonej przecinkiem
- Można to wykorzystać w kilku kontekstach

```
template <typename... Bases>
class Derived : public Bases... {
    Derived(const Bases&... bases) : Bases(bases)... {
        ...
    }
};

Derived<B1, B2, B3> derived1 { B1{}, B2{}, B3{} };
Derived<B4, B5>      derived2 { B4{}, B5{} };
```

Variadic templates – fold expressions

- Istnieje możliwość utworzenia wyrażenia zawierającego wszystkie parametry
- Wymaganiem jednak jest posiadanie kompilatora wspierającego standard C++17

```
template <typename... Args>
auto expr(Args... args) {
    return ((2 * args) + ...);
}
```

- W powyższym przykładzie wyrażenie zostanie rozwinięte do postaci $(2 * \text{arg1}) + (2 * \text{arg2}) + (2 * \text{arg3}) + \dots$

Przykład 2.4

Fold expressions – składnia

- Składnia wygląda następująco:
 - ▶ (pack op ...)
 - ▶ (... op pack)
 - ▶ (pack op ... op init)
 - ▶ (init op ... op pack)
- Dozwolonymi operatorami są:
 - ▶ dwuargumentowe operatory arytmetyczne
 - ▶ dwuargumentowe operatory bitowe
 - ▶ dwuargumentowe operatory relacyjne
 - ▶ operator przecinek, `.*`, `->*`

Variadic templates – rekurencja

- Aby wykonać bardziej skomplikowane operacje na każdym argumencie z osobna musimy wykorzystać rekurencję
- Oprócz tego funkcja powinna przyjmować co najmniej jeden argument nie pochodzący z paczki argumentów
- Dodatkowo należy zapewnić warunek zatrzymania wywołań rekurencyjnych
- W tym celu stosuje się zwykłą, nieszablonową funkcję, która nie przyjmuje parametrów

Przykład 2.5

Klasy parametryzowane wytycznymi

- Klasy parametryzowane wytycznymi (policy classes) to technika konstruowania klas przy pomocy szablonów, dzięki której takie klasy mogą mieć dużo bardziej elastyczne wykorzystanie
- Wytyczne to nic innego jak klasy, które będą określać zachowanie klasy projektowanej
- Z tej techniki korzystają głównie twórcy bibliotek
- W bibliotece standardowej kolekcje są parametryzowane wytycznymi – alokatory

```
template <typename T, typename ErrorHandling = NoChecking<T>>
class SmartPtr : public ErrorHandling {
    ...
};

SmartPtr<int> ptr1;
SmartPtr<int, StrictChecking<int>> ptr2;
```

Przykład 2.6

Szablonowe parametry szablonów

- W poprzednim przykładzie musieliśmy jawnie przekazać parametr do szablonu klasy `ErrorHandling`:

```
SmartPointer<int, StrictChecking<int>> ptr;
```

- Nic nie stoi na przeszkodzie aby użytkownik podał drugi parametr w zły sposób:

```
SmartPointer<int, SomeOtherClass> ptr1;  
SmartPointer<int, StrictChecking<double>> ptr2;
```

- Z pomocą przychodzą nam szablonowe parametry szablonów

Szablonowe parametry szablonów

- Składnia szablonowych parametrów szablonów wygląda następująco (w zastosowaniu do naszego przykładu):

```
template <typename T,  
        template <typename U> class ErrorHandler = NoChecking>  
class SmartPtr : public ErrorHandler<T> {  
    ...  
}  
  
SmartPtr<int , SomeOtherClass> ptr1;           // blad kompilacji  
SmartPtr<int , StrictChecking<double>> ptr2;    // blad kompilacji  
SmartPtr<int , StrictChecking<int>> ptr3;        // rowniez blad kompilacji  
SmartPtr<int , StrictChecking> ptr4;            // OK
```

- Dzięki takiemu podejściu oddelegowujemy odpowiedzialność za zgodność typów klasy SmartPtr z klasą wytyczną ErrorHandler do definicji klasy SmartPtr

Szablonowe parametry szablonów – pułapki

- Należy jednak wziąć pod uwagę ważny aspekt – ilość parametrów w szablonowym parametrze musi się zgadzać z ilością parametrów przyjmowanych przez dany szablon:

```
template <typename T,  
         template <typename> typename Collection> // C++17  
class CollectionWrapper {  
    Collection<T> col;  
    ...  
};  
  
CollectionWrapper<int, std::vector> cw; // bład kompilacji,  
                                         // std::vector oczekuje dwóch parametrow
```

- Aby to poprawić należy dodać kolejny parametr:

```
template <typename T,  
         template <typename, typename> typename Collection>  
class CollectionWrapper {  
    Collection<T, std::allocator<T>> col;  
    ...  
};
```

Typy stowarzyszone - cz. 1

- W klasach i funkcjach szablonów możemy za pomocą typedef definiować również typy, nazywane stowarzyszonymi z daną klasą.
- Dzięki temu możemy odwoływać się do nich z innego miejsca

```
template<typename T, int size>
class Stack {
    typedef T value_type;
    value_type x[size];
    ...
};
```

Typy stowarzyszone - cz. 2

```
template<typename Container>
typename Container::value_type sum(Container s) {
    typename Container::value_type total = 0;

    for (int i = 0; i < s.size(); ++i)
        total += s[i];

    return total;
}
```

- Słowo kluczowe **typename** jest tutaj wymagane, bez niego kompilator założyłby że `Container::value_type` jest zmienną statyczną lub enumem.
- Bez typów stowarzyszonych musielibyśmy przekazać typ elementów kontenera w osobnym argumencie. Dlatego ten mechanizm jest bardzo często używany w uogólnionym kodzie.

Przykład 3.1

Type Traits - cechy typów

- są to szablonowe metafunkcje, które zwracają informację o typie w czasie kompilacji
- są dostępne w bibliotece Boost C++, Loki oraz od standardu C++11 znajdują się również w pliku nagłówkowym **<type_traits>** w bibliotece standardowej
- dostępne cechy można podzielić na:
 - ▶ sprawdzające kategorie typów (is_pointer, is_enum)
 - ▶ sprawdzające własności typów (is_fundamental, is_polymorphic)
 - ▶ sprawdzające relacje między różnymi typami (is_same, is_convertible)
 - ▶ modyfikujące typ (remove_const, remove_volatile, make_unsigned)
 - ▶ inne (enable_if, conditional)
- można również tworzyć własne cechy klas

Jak tworzone są type traits?

- Najczęściej:
 - ▶ są zaimplementowane przez kompilator
 - ▶ wykorzystują priorytetowość częściowych specjalizacji szablonów
 - ▶ wykorzystują zjawisko SFINAE (Substitution Failure Is Not An Error)

- Przykładowa klasa type traits:

```
template <typename T>
struct TypeTraits {
    typedef T type;
    const static bool isConst = false;
    enum {
        isPointer = false,
        isRef = false,
    };
};
```

std::integral_constant - podstawowy type traits class

- warto go zapamiętać, ponieważ jest on często wykorzystywany do implementacji wielu innych type traitsów

```
template <typename T, T val>
struct integral_constant {
    static const T value = val;
    typedef T value_type;
    typedef integral_constant<T, val> type;
    constexpr operator value_type() const noexcept {
        return value; }
};
```

```
/// Typ używany jako boolean (true) w czasie kompilacji
typedef integral_constant<bool, true> true_type;
/// Typ używany jako boolean (false) w czasie kompilacji
typedef integral_constant<bool, false> false_type;
```

Implementacja is_reference - priorytetowość częściowych specjalizacji szablonów

```
#include <iostream>

template<typename T>
struct my_trait {
    static const bool isReference = false;
    // enum {isReference = false};
};

template<typename T>
struct my_trait<T &> {
    static const bool isReference = true;
    // enum {isReference = true};
};

int main() {
    std::cout << std::boolalpha;
    std::cout << my_trait<int &>::isReference << std::endl; // true
    std::cout << my_trait<int >::isReference << std::endl; // false
}
```

Przykład 3.2

Zastosowanie type traits 1 - warunkowa kompilacja

```
#include <type_traits>

template<typename T,
        typename= typename std::enable_if<std::is_enum<T>::value, void>::type>
void foo(T t) {}

enum Enum1 {A, B};
enum class Enum2 {C, D};

int main() {
    foo<>(A);
    foo(Enum2::C);
    // foo(1); // blad kompilacji - "no matching function for call to 'foo(int)'"
}
```

Przykład 3.3

SFINAE - Substitution Failure Is Not An Error

```
struct Test {  
    typedef int foo;  
};  
  
template <typename T>  
void f(typename T::foo) {} // Definicja #1  
  
template <typename T>  
void f(T) {} // Definicja #2  
  
int main() {  
    f<Test>(10); // Wywola #1.  
    f<int>(10); // Wywola #2.  
}
```

- kompilator wykonuje `int::foo`, co powoduje błąd kompilacji, jednak kompilacja nie jest przerywana dzięki SFINAE

Przykład 3.4

Implementacja enable_if - zastosowanie SFINAE

- enable_if może być używane na 3 sposoby w szablonach funkcji:
 - ▶ jako typ zwracany zkonkretyzowanej funkcji
 - ▶ jako dodatkowy parametr zkonkretyzowanej funkcji
 - ▶ jako dodatkowy parametr szablonu

```
template <bool Condition, typename T = void>
struct enable_if {
    // Brak 'type', więc próba użycia spowoduje fail substitution
};

// częściowa specjalizacja, kiedy Condition == true
template <typename T>
struct enable_if<true, T> {
    using type = T;
};
```

Przykład 3.5

Zastosowanie type traits 2 - optymalizacja algorytmu

```
template<typename l1, typename l2, bool b>
l2 copy_imp(l1 first, l1 last, l2 out, const integral_constant<bool, b>&) {
    while(first != last) {
        *out = *first;
        ++out;
        ++first;
    }
    return out;
}

template<typename T>
T* copy_imp(const T* first, const T* last, T* out, const true_type&) {
    memmove(out, first, (last-first)*sizeof(T));
    return out+(last-first);
}

template<typename l1, typename l2>
l2 copy(l1 first, l1 last, l2 out) {
    //
    // We can copy with memcpy if T has a trivial assignment operator,
    // and if the iterator arguments are actually pointers (this last
    // requirement we detect with overload resolution):
    //
    typedef typename std::iterator_traits<l1>::value_type value_type;
    // If a type has a trivial assignment-operator then the operator has the same effect
    // as copying the bits of one object to the other: calls to the operator can be
    // safely replaced with a call to memcpy.
    return copy_imp(first, last, out, has_trivial_assign<value_type>());
}
```

Przykład 3.6